

ת"פ 11571/12/21 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה נגד ירמיה עקיבייב

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 11571-12-21 מדינת ישראל נ' עקיבייב

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: ירמיה עקיבייב

בשם המאשימה: עו"ד מור מלכה ועו"ד סיון ועקנין

בשם הנאשם: עו"ד מירי פרידמן

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). המתלונן, מר אלמוני, היה שכנם לבנין של הנאשם ורעייתו אלמונית. ביום 3.12.21 יצא המתלונן ממעלית הבנין, בסמיכות לנאשם, אנה ובתם הפעוטה. על רקע חשדו של הנאשם כי המתלונן הטריד את אלמונית חודשים אחדים קודם לכן, תקף הנאשם את המתלונן "במכות אגרוף שוב ושוב בפניו". המתלונן התמוטט לארץ, אך הנאשם המשיך להכותו באגרופים בפניו, ובעט בבטנו ובראשו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם סבל המתלונן מכאבים בצלעות, בראש, בפה וביד, והכרתו התערפלה. כן נגרמו לו חבלות בדמות לצרציות בשפה התחתונה, המטומה בקרקפת, המטומה קלה בעין, והוא דימם מפיו ונזקק לאשפוז לקבלת טיפול רפואי.

2. לבקשת הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן. בתסקיר מיום 12.9.22 סקרה קצינת המבחן את נתוניו של הנאשם: בן 42, יליד ברית המועצות, נשוי ואב לתינוקת. עובר למעצרו התגורר עם משפחתו ב.... ועבד במשך כעשור כמנהל משמרת בחברת תקשורת. הנאשם נעצר בחודש דצמבר 2021 ושוחרר לאחר כשלושה שבועות לחלופת מעצר בהוסטל ב..... בהמשך הוקלו התנאים המגבילים והתאפשר לו לצאת לעבודה ללא ליווי. הנאשם עלה ארצה בגיל 10, ועל רקע קשיי הסתגלות חבר לחברה שולית והיה מעורב בפלילים עוד כנער. הוא השלים 10 שנות לימוד, ולא גויס

עמוד 1

לצה"ל בשל אורחותיו. לדבריו, לפני כעשר שנים בחר לשנות את מהלך חייו, התייצב תעסוקתית, הכיר את רעייתו והחל בחיים משפחתיים. לחובתו 7 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2009, וניכרה התמתנות במעורבותו בפלילים. הנאשם הודה בביצוע העבירה, הסביר כי ברקע עמדו חששותיה של רעייתו מהמתלונן, בהמשך לטענותיה, כך הנאשם, כי הלה הטריד אותה מינית. הנאשם הכיר בחומרת מעשיו, והיה נכון להתבוננות ביקורתית אודות מצבו. שירות המבחן המליץ לדחות את הדיון לקבלת תסקיר משלים, לבחינת מידת שיתוף הפעולה של הנאשם בהליך טיפולי.

תסקיר מיום 10.1.23: הנאשם המשיך להשתתף בקבוצה לעצורי בית בראשון לציון עד יום 18.12.22, כשבמהלך התקופה הוסרו התנאים המגבילים למעט איסור יצירת קשר עם המתלונן, והותר לנאשם לשוב לבית משפחתו ב..... קצינת המבחן תיארה ניסיונות חוזרים לשלב את הנאשם בהליך טיפולי בתחום האלימות, ואת התרשמותה כי חלה נסיגה בנכונותו לקחת חלק בטיפול. הנאשם לא חזר בו מהודייתו בביצוע העבירה, אך ניכר קושי בגילוי אמפתיה למתלונן. הנאשם שלל נזקקות טיפולית ונעדר מוטיבציה להמשיך בקשר עם שירות המבחן. קצינת המבחן שוחחה עם המתלונן, אשר ממשיך להתגורר בשכנות לנאשם, ותיאר את השפעת אירוע האלימות על חייו גם כיום (עמ' 2 לתסקיר). קצינת המבחן התרשמה ממידת מסוכנות בינונית הנשקפת מן הנאשם, לביצוע עבירות אלימות בדרגת חומרה בינונית. לנוכח עמדותיו של הנאשם, לא באה בהמלצה טיפולית.

לבקשתו של הנאשם שהתחייב לשתף פעולה בהליך טיפולי, הוזמנו תסקיר שלישי וסופי, וכן חוות דעת מאת הממונה על עבודות שירות. בתסקיר מיום 2.5.23 תיארה קצינת המבחן פגישה נוספת שנערכה עם הנאשם, במהלכה נמצא כי הלה ממשיך להיות ממוקד במצבו הנוכחי, במחירים ששילם בעקבות ביצוע העבירה, ובעבודתו האינטנסיבית בניסיון להסדיר חובות שהצטברו. בניגוד למפגש קודם, זו הפעם ביקש להשתלב בטיפול בתחום האלימות, אך ניכר שהוא מונע בעיקר ממוטיבציה חיצונית, ומחשש כבד מתוצאות ההליך הפלילי והשלכותיו עליו ועל בני משפחתו. קצינת המבחן התרשמה כי בקשתו לבחון את נטייתו לאימפולסיביות מצויה ברמה ראשונית ביותר, ללא שינוי ממשי ביכולתו להתייחס לדפוסיו האלימים, והביעה ספקנות באשר לבשלותו ומידת מסוגלותו להיעזר בהליך טיפולי. בצד זאת הבהירה, כי ככל שבית המשפט ימצא לנכון לאפשר בחינת אפיק טיפולי, הדבר יצריך דחייה נוספת של הדיון למשך כשלושה חודשים, על מנת לשלב את הנאשם בקבוצה לתקופת ניסיון. הממונה על עבודות שירות מצא את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

3. ב"כ המאשימה הציגה תמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלונן (עת/1), הוגשו חרף התנגדות ב"כ הנאשם), ותיארה את נסיבות האירוע ואת עוצמת פגיעת מעשיו של הנאשם בזכותו של המתלונן לשלמות גופו ובטחונו ולשלמות נפשו, באירוע שהתרחש בבנין מגוריו. היא הפנתה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקשה לקבוע את מתחם העונש בין 10-24 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה התייחסה לתסקירי המבחן, להרשעותיו הקודמות של הנאשם (עת/2), זקפה לטובתו את הודייתו שבעקבותיה נחסך זמן שיפוטי ונמנע הצורך להעיד את המתלונן, וביקשה לגזור את עונשו של הנאשם למאסר בפועל למשך 15 חודשים, מאסר על-תנאי ופיצויים למתלונן.

ב"כ הנאשם סיפרה כי הנאשם הודה במיוחס לו כבר בחקירתו במשטרה. הוא בן 43, נשוי ואב לתינוקת, מפרנס יחיד ללא תמיכה משפחתית. הרשעותיו הקודמות רחוקות בזמן, האחרונה בהן משנת 2009 בגין אירוע משנת 2007. הנאשם השתקם, השתלב במקום עבודה בו הוא מתמיד למעלה מעשר שנים. מפקחיו בהליך המעצר הם חברים

העובדים עמו ומכירים אותו לטובה מזה שנים רבות. הנאשם הוא עובד נאמן ומסור, איש משפחה, מנהל חיים נורמטיביים, לאחר שהצליח להתגבר על נקודת פתיחה מורכבת. מעשה העבירה חריג לחייו, ובא בעקבות טענתה של רעייתו, לפיה המתלונן הטרידה. מדובר באירוע לא מתוכנן, שלא נעשה בו שימוש בכלי משחית, והנאשם "התחרט חרטה מלאה". הנאשם חש תחושות אכזבה ובושה מכך ששב והסתבך בפלילים. הוא מעונין בטיפול, אלא שמצבו הכלכלי על סף קריסה ועלול להגיע לכדי חורבן. ב"כ הנאשם הגישה אסופת מסמכים רלוונטיים (תלוש שכר, תשלומים למעון, צילום מסך חשבון עו"ש, הלוואה שניטלה וקבלה בגין תשלום דמי ועד הבית - ענ/1). כן הציגה את פנייתה לשירות המבחן בשמו של הנאשם, בבקשה להפנותו למסלול של צדק מאחה (ענ/2). לדבריה, נמסר לה מקצינת המבחן כי המתלונן איננו מעונין להשתתף בהליך זה. ב"כ הנאשם הפנתה אף היא לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקשה לסיים את ההליך במאסר צופה פני עתיד ופיצויים מתונים בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם.

הנאשם הביע צער על מעשיו, וטען כי עברו הפלילי "זה פלוני הרווק והמובטל". לדבריו, הוא מעונין להמשיך בטיפול, ולא הבין נכון את העו"ס, כשסבר כי הוא אמור להשתתף במפגשים הן בראשון לציון והן ב... , אך איננו מסוגל לעמוד במסגרת הזמנים בעוד הוא נדרש לעבוד כדי להסדיר את חובותיו וצרכי מחיית משפחתו.

דין

4. הנאשם פעל באלימות ברוטאלית ומתפרצת כלפי שכנו והפליא בו מכותיו, מבלי שהלה נקט ולו צעד מתגרה כלשהו. טענתו של הנאשם, כי שמע מרעייתו שהמתלונן התנכל לה מינית חודשים אחדים קודם לכן, לבטח אינה יכולה להסביר את התנהגותו של הנאשם, קל וחומר לשמש כצידוק, או כבסיס לטענת אכיפה בררנית שממילא לא הוכחה. הנאשם חבט בשכנו באגרופים בפניו, פעם אחר פעם, והמשיך במעשיו גם כשהלה התמוטט לארץ, אז הוסיף למכות האגרופ גם בעיטות בבטנו של המתלונן ובראשו. אמנם, אין המדובר במעשה שתוכנן מבעוד מועד, הנאשם פעל לבדו ללא שותפים, ולא נעזר בכלי משחית, אך מתברר שדי היה בידיו ורגליו של הנאשם כדי להסב למתלונן חבלות ממשיות. לא למותר לציין כי פוטנציאל הנזק גבוה מאוד - פגיעות ישירות וחוזרות באיברי גוף רגישים. ניתן אך לברך על כך שהמתלונן לא נפגע פגיעה חמורה יותר.

אשר למדיניות הענישה, עיינתי בפסקי הדין שהציגו הצדדים, מרביתם בנסיבות שונות מעניננו. אפנה בנוסף לפסקי הדין שלהלן, בשינויים המתאימים:

רע"פ 8176/12 חדד ראהב נ' מדינת ישראל (15.11.12). המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש במזיד ואיומים. הוא תקף מאבטח שעמד בכניסה למתחם אנדרומדה ביפו, בכך שהכה בו באגרופים בחלקי גופו, ובכלל זה בפניו, ואף פגע בעינו השמאלית. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות של ממש בגופו ובעינו והוא נזקק לטיפול בבית חולים. בנוסף קרע המבקש את חולצתו של המתלונן ואיים עליו באומרו "אתה לא מכיר אותי אני עוד יראה לך ולמשפחה שלך, אני ילמד אותך לקח". לחובת המבקש הרשעות קודמות רלוונטיות ומכבידות, לרבות מאסר מותנה בר הפעלה בן 18 חודשים. שירות המבחן העריך כי המבקש שינה את דרכיו, רכש כלים לשליטה בכעסים ומודע לדפוסי התנהגותו המכשילים, והמליץ להאריך את המאסר המותנה ולאפשר למבקש להשלים בתהליך השיקומי שהחל. בית משפט השלום דחה את ההמלצה, השית על המבקש 18 חודשי מאסר בגין

העבירות בהן הורשע, הפעיל את המאסר המותנה תוך צבירה של 4 חודשי מאסר (סה"כ 22 חודשי מאסר) וגזר רכיבים נלווים. בית המשפט המחוזי קיצר קמעה את עונש המאסר הכולל והעמידו על 20 חודשי מאסר בפועל. הבקשה לרשות ערעור נדחתה.

רע"פ 7734/12 טימור מגידוב נ' מדינת ישראל (28.10.12). המבקש הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המבקש תקף את המתלונן במסעדה בצוותא עם אחר שהכה באגרופו בראשו. כתוצאה מתקיפתו על-ידי השניים, נגרמו למתלונן כאבים ורגישות בראש ובעין, והוא נזקק לטיפול בבית חולים. בהמשך תקף המבקש מתלונן נוסף באגרופו בפניו ואף הכה בראשו מספר פעמים באמצעות בקבוק וחפץ נוסף, אף כשהאחרון שכב על הרצפה חבול וחסר אונים. כתוצאה מתקיפתו נגרמו למתלונן הנוסף חבלות שונות והוא נזקק לטיפול בבית חולים. בית משפט השלום עמד לחומרה על מעשיו של המבקש שלא ניתן לראות בהם טעות רגעית נוכח השלבים השונים של האירוע והעובדה שמדובר בשני קורבנות. לקולה עמד על הודייתו של המבקש, היעדרן של הרשעות קודמות והמלצת שירות המבחן. לבסוף גזר את עונשו למאסר בפועל בן 11 חודשים ורכיבים נלווים. ערעורו נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור, במסגרתה נקבע כי "נסיבות התקיפה מלמדות כי במקרה הנדון, ועל אף השיקולים לקולא אשר נלקחו בחשבון בעת קביעת העונש, יש ליתן משקל בכורה לאינטרס הציבורי המחייב תגובה ענישתית הולמת לכל מי שמעורב בביצוע מעשי אלימות כגון דא" (פסקה 12).

רע"פ 4883/12 שלום דוד הררי נ' מדינת ישראל (28.6.12). המבקש הורשע בהתאם להודייתו בכתב אישום מתוקן בעבירות תקיפה הגורמת חבלה בנסיבות מחמירות בצוותא עם אחרים, ובשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית. המבקש וחבריו חסמו את מכוניתו של נהג מונית שסירב להסיעם ובהמשך היכו אותו. חלקו של המבקש בתקיפה היה בכך שהשליך על נהג המונית אבן אשר פגעה ברגלו. כתוצאה מהתקיפה נפגע נהג המונית בירכו ובכתפו הימנית, ונגרמו לו חבלות שונות, אשר מנעו ממנו לחזור לעבודתו במשך 13 ימים. בית משפט השלום גזר על המבקש 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות בצד צו מבחן, זאת על רקע גילו הצעיר והמלצת שירות המבחן. בית המשפט המחוזי הכפיל את עונש המאסר והעמידו על 12 חודשי מאסר בפועל, הן לאור עברו הפלילי המכביד של המבקש והן בשל הצורך בהשתת ענישה מחמירה ומרתיעה בגין עבירות אלימות בכלל וכלפי נהגי מונית בפרט. בקשתו לרשות ערעור נדחתה.

רע"פ 1578/06 האני כילאני נ' מדינת ישראל (21.8.06). המבקשים הורשעו בתקיפה הגורמת חבלה ואחד מהם אף בתקיפת קטין. המבקש 1 תקף את המתלונן במסגרייתו בכך שהכה אותו בידיו. לאחר-מכן זרק המבקש 1 מוט ברזל על המתלונן, אך החטיא והמוט פגע בבנו הקטין של המתלונן, וכתוצאה מכך נגרמה לו נפיחות בקרקפת. המבקש 2 היכה את המתלונן במקל וגרם לו לפציעה מדממת בסמוך לעין שמאל, והיכה במקל בראשו של בן נוסף של המתלונן וגרם לו לחבלה. המבקשים נדונו למאסר בפועל למשך 8 חודשים ועונשים נלווים. ערעורם לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתם לרשות ערעור.

רע"פ 8388/19 עומר שלאעטה נ' מדינת ישראל (18.12.19). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ובנהיגה בפסילה וללא ביטוח. על רקע מחלוקת בין המבקש והמתלונן באשר לזכות קדימה

בכביש, גידף המבקש את המתלונן, ניגש למכוניתו, פתח את דלת הרכב ומשכו החוצה. אז היכה בראשו במכות אגרופ, דחף אותו והפילו, ובעט בו בעודו מנסה להתרומם מהרצפה. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות והוא נזקק לטיפול רפואי, וכן נגרם נזק למשקפיו ולמכשיר הטלפון שלו. בית משפט השלום קבע מתחם עונש בין 6-12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המבקש 8 חודשי מאסר בפועל, בתוספת הפעלת מאסר על-תנאי, חלקו במצטבר וחלקו בחופף, כך שסך הכל נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, פסילת רישיון נהיגה, ופיצויים בסך ₪ 10,000 למתלונן. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, תוך שנקבע כי העונש שהושת עליו "מקל מאוד". בקשתו לרשות ערעור נדחתה.

רע"פ 5662/18 פלוני נ' מדינת ישראל (2.8.18). המבקש הורשע בהתאם להודאתו באיומים, תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין ונהיגה בפסילה. ביום האירוע נהג המבקש ברכב. המתלונן, בן כ-17, חצה את הרחוב בנתיב נסיעתו ונכנס למכוניתו של אביו. המבקש עצר את הרכב בו נהג, ניגש למתלונן וצעק עליו לצאת מן המכונית. הוא החל לגדף את המתלונן, ותקף אותו בשלושה אגרופים בפיו, באפו ומתחת לעינו, ואיים עליו כי "אם אני אראה אותך עוד פעם אחת, אתה תקבל בוקס". כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות בפניו, כאב ראש ושיניים, סחרחורות וקשיי נשימה מהאף, והוא נזקק לטיפול רפואי בבית חולים. בית משפט השלום קבע מתחמי ענישה נפרדים: בגין עבירות האלימות בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר, ובגין הנהיגה בפסילה בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין שנת מאסר. סופו של דבר גזר על המבקש שנת מאסר בפועל, המורכבת מ-8 חודשי מאסר בגין עבירות האלימות ו-4 חודשים במצבר בגין הנהיגה בפסילה. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור. בית המשפט העליון קבע כי הגם שיש טעם בטענתו, לפיה היה נכון לקבוע מתחם ענישה אחד משותף לעבירות בהן הורשע, ממילא העונש שנגזר עליו איננו חורג ממדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים. "אדרבה - חסד עשה עימו בית משפט השלום אשר גזר עליו עונש מקל ביחס לעבירות שביצע. התופעה המתפשטת כנגד רע במחוזותינו, של נקיטת אלימות מצד נהגים בכביש כלפי נהגים אחרים היא פסולה מכל וכל, וראוי להחמיר בעונשם של הנוקטים באלימות מסוג זה".

לנוכח השיקולים עליהם עמדתי ובהתחשב במדיניות הענישה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש בין 8-24 חודשי מאסר בפועל.

5. בגזירת העונש בתוך המתחם שקלתי לטובת הנאשם את הודייתו במיוחס לו בשלב מוקדם מאוד של ההליך, בחלוף כחודש ממועד הגשת כתב האישום, כשדברי באת כוחו שלא נסתרו ע"י המאשימה, כבר בחקירתו קיבל אחריות על מעשיו והביע צער וחרטה. הנאשם הופנה לשירות המבחן, הכיר בחומרת מעשיו, והשתתף בתחילת הדרך בקבוצה טיפולית לנאשמים הנתונים ב"מעצר בית". אמנם, לאחר שבוטלו תנאיו המגבילים והוא שב לביתו, לא השכיל הנאשם להתמיד בטיפול, אך אין המדובר במי שהפנה גבו באופן מוחלט ומובהק לשירות המבחן, וניכרו קשייו הנובעים, בין השאר, ממצוקה כלכלית. בצד זאת, ברי כי לא ניתן לזקוף לזכותו תהליך טיפולי ממצה, כשבחלוף כשנה ומחצה ממועד הודייתו ולאחר שלושה תסקירי מבחן, נמצא כי הנאשם הפיק תובנות ראשוניות בלבד, מונע ממוטיבציה חיצונית, לא חל שינוי ממשי בעמדותיו, וקיים ספק רב בשאלת בשלותו להיעזר בהליך שיקומי. הרשעותיו הקודמות של הנאשם רלוונטיות אמנם, אך רחוקות מאוד בזמן. הרשעתו האחרונה היא בגין עבירה משנת 2007, ובתחום האלימות בגין עבירה משנת 2004. לא למותר לציין כי מעולם לא נדון לעונש מאסר בפועל, אף לא בדרך של עבודות שירות. ניכר כי במהלך תקופה ממושכת מאוד התנהל הנאשם באורח חיים נורמטיבי ויצרני, התמיד במקום עבודה יחיד תקופה העולה על עשר

שנים, נישא והקים משפחה, אותה הוא מפרנס בעמל כפיו. כן לקחתי בחשבון את הפגיעה שתיגרם לא רק לנאשם, אלא אף לרעייתו ובתו הפעוטה כתוצאה מגזירת עונש שיפגע במישרין ביכולת ההשתכרות של התא המשפחתי. אפס כי משקלו של שיקול זה מוגבל, ולבטח איננו עומד כנגד החובה להשית על הנאשם עונש שיהלום את חומרת מעשיו. לנוכח המקובץ מובן שאין מקום לחרוג לקולה ממתחם העונש שנקבע, אך בשונה מהמאשימה, סבורני כי ראוי לגזור את עונשו של הנאשם בקרבה לתחתית המתחם, לריצוי בדרך של עבודות שירות. בהתחשב בנזק הפיזי והמנטלי שהסב לקורבן העבירה, יש לחייב את הנאשם בפיצויים, אשר יפסקו ללא תלות במצבו הכלכלי. אזכיר כי ההליך הפלילי לא נועד למיצוי זכויותיו של נפגע העבירה, ומשמש מעין "עזרה ראשונה", באופן שאינו מגביל את יכולתו לתבוע פיצויים בהליך אזרחי. ראו ע"א 6485/18 מדינת ישראל נ' פלוני (26.12.19).

6. סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל, מהם לא תנוכה תקופת מעצרו.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות במועצה הדתית, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 28.5.23. הנאשם יתייצב ביום 27.8.23 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות "מסוג פשע".

3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות "מסוג עוון", לרבות אימים.

ג. פיצויים בסך 10,000 ₪ אשר ישולמו למתלונן (עד תביעה מס' 1). הפיצויים ישולמו ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.8.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ח' תמוז תשפ"ג, 27 יוני 2023, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות. לתשומת לב שירות המבחן: משך עבודות השירות עולה על שישה חודשים (סעיף 51ג) לחוק העונשין).

